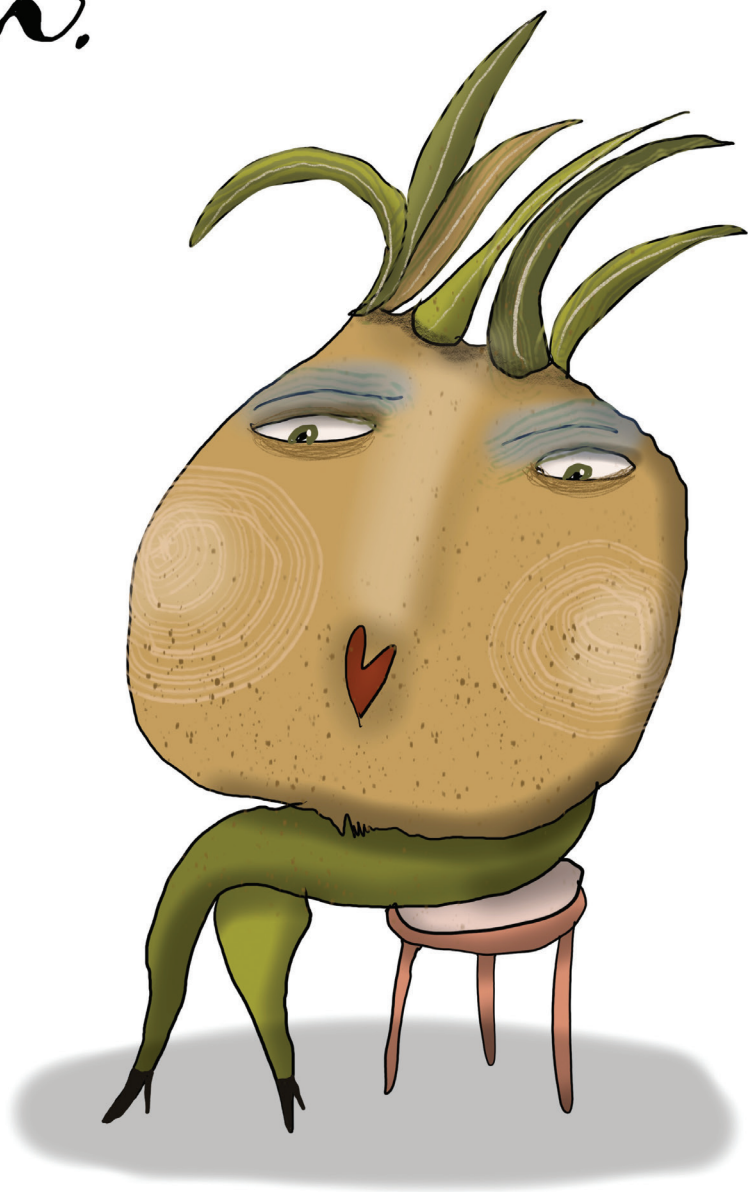

Cibula *2.*

POSTAVY

Cibuľa

Lekár

Sestrička

Kašľajúci dôchodca

Čakáreň u lekára. Na stoličke pred ambulanciou sedí Kašľajúci dôchodca.

CIBUĽA

(prisadne si k penzistovi) Dobrý deň. Kto je posledný?

KAŠĽAJÚCI DÔCHODCA

Ja. Ja som už furt posledný. Ja tu už, milá pani, čakám od birmovky. *(Rozkašle sa.)*
Počkajte, čo nám tu píš. *(Vstane a nahlas číta rôzne nápisy na dverách ordinácie.)*
„Vyšetrujeme len zdravých pacientov.“

CIBUĽA

(tiež sa postaví k dverám a číta, čo je na nich napísané) „Neklopte, sme na dovolenke.“

KAŠĽAJÚCI DÔCHODCA

A tu je správa od lekára „Neklopte, som u lekára.“

CIBUĽA

Tak čo tu vlastne platí?!

KAŠĽAJÚCI DÔCHODCA

Hádam toto „Naša pohotovosť má štrajkovú pohotovosť.“ Tak ja sa teda na to vykašlem. *(Odíde, ale my ešte chvíľu počujeme na schodoch nemocnice jeho úprimný, rozhorčený, zadúšajúci a protestný kašeľ.)*

SESTRIČKA

(objaví sa vo dverách) Ďalší!

CIBUĽA

(Rýchlo vstane a cez prah sa k lekárovi zagúľa. Lekárovi v ordinácii.)

Pozrite sa, pane,
ako mi dnes slzia oči. *(Sama pre seba.)*
A ten človek
sa ku mne
ani len neotočí.

LEKÁR

Vyzlečte sa, pani!

CIBUĽA

A to tu budem celkom nahá?

LEKÁR

Áno, pani drahá.

CIBUĽA

Ale vy sa pozerajte
hocikam,
len nie na mňa,
lebo už sa vyzliekam.
Vyzliekam si prvú sukňu.
Druhú.
Tretiu.
Štvrtú.
Piatu...

LEKÁR

Ale ja už musím
na desiatu...
A ona stále
nie je vyzlečená.
(Sestričke.)
Pomôžte jej, veď ste žena.

SESTRIČKA

Ale ja mám naponáhlo,
ja mám doma maličké.
Sláva,
konečne sme pri prvej
spodničke.

LEKÁR

(Sestričke)
Cibuľa je celá biela,
ale ešte stále

nevidieť jej kúsok tela.
Už je z nej
len dievča malé,
ale ona stále,
stále
svoje sukne vyzlieka.
V sále je už plno šiat,
no cibuľa sa ešte
neprestala vyzliekať.
(*Sestričke.*)
Čo mi nikto nepomôže?

SESTRIČKA

Môj ty Bože,
no, čo taká sestra zmôže,
sestra,
keď je lekárovi nevlastná?
Ukážte,
vyzlečiem vás hoci z kože.
(*Pre seba.*)
Ach, tá cibuľa je otrasná.
(*Cibuli.*)
Pani, je to smutné,
je to hlúpe!
To už ani nie sú sukne.
Vám sa hádam kočka šúpe!

LEKÁR

Konečne sú už všetky
šaty na zemi.

CIBUĽA

Pán môj zlatý,
čo je mi?

LEKÁR

Tak, aby ste vedeli
už mi dajte sviatok,
prišli ste dopoludnia
v piatok,
a už sa chýli
k nedeli.
A v nedeľu,
ako iste viete,
drahá,
ja mám voľný deň.
Mali ste prísť
rovno nahá.